

af Bekvemmelighedshensyn, vil det gaa her som med Undermaalsfisken i Vesterhavet, som man kan kende de 2 Maaneder af Aaret, men i de 10 Maaneder maa den ikke komme ind. Skal man gøre noget, maa man gøre det rigtige for Sagens egen Skyld. Ellers maa man hellere lade være med at gøre noget deraf.

Jeg fastholder derfor, at dette Ændringsforslag er et godt Ændringsforslag, og naar den ærede Ordfører sagde, at det var dog for galt at forbyde Manden at fange Fisken, naar den kom ind, hvor Grunden og Vandet var privat Ejendomsret undergivet, vil jeg dertil sige, at det er en Udvidelse af Ejendomsrettens Begreb, som jeg aldeles ikke vil vedkende mig. Fisken hører til i den store Sø, men Fisken skal lege for at vedligeholde Bestanden. Kommer den saa ind paa den ærede Ordførers Mark i selve Fredningstiden, ind i hans Eng og hans Grøfter, maa han virkelig finde sig i at staa og se paa, at Legen gaar saa let gennem Græsset, og saa maa han lade være at tage den fredede Fisk. Den Interesse, han kan have af at tage den fredede Fisk, er ikke en Interesse, jeg kalder for berettiget.

Op hvad nu Piglyster angaar, er Uenigheden, som jeg sagde, vistnok begrundet deri, at Udvalgets Medlemmer forveksle Piglyster med Aalejern, og den ærede Ordførers Ord vare en fuldstændig Illustration dertil. Det viser altsaa, hvor nødvendigt det er, at vore Betænkninger herefter udkomme med Illustrationer. Jeg har ikke det allermindste mod, at Aalejern bruges. Naar Aalene skulle fanges paa den haarde Bund, maa man have Aalejern til at fange dem med. Men det Aalejern, som den ærede Ordfører mener kan kaldes en Lyster, er et Redskab, forsynet med stumpe Flige, som sidde tæt mod hinanden, og som er egnet til at tvinge Aalen ind mellem Fligene, hvor den saa modtages af en skarp Spids med Genhager og bliver hængende. I et saadant Redskab kan man fange den slanke, tynde Aal, men ikke nogen anden Fisk, hverken Laks, Ørred eller Gedde. Dem støder man kun midt over dermed eller hugger dem i Stykker som med en Spade eller sligt. Fange dem som ubeskadiget Fisk kan man ikke. Den Lyster, der maa bruges dertil, er et Redskab af Jern eller Staal med udelukkende skarpe og spidse Flige, der sidde flere Tommer fra hverandre og ere forsynede med Genhager, saa at naar man støder med det, bliver

Fisken hængende paa det og kan tages i Land. Denne Lyster, som kan bruges til Udryddelse af legende Fisk, vil jeg have forbudt. Det er den, jeg kalder en Piglyster, men som den ærede Ordfører kalder et Aalejern, der kan bruges til at fange Aal med paa haard Bund. Det rigtige Aalejern vil jeg derimod med den største Glæde skænke ham. Det kan man allerhøjest slaa ihjel med som med alle andre stumpe Redskaber, men man kan ikke fange levende Fisk dermed i ordentlig Stand.

Jeg skal nu blot bemærke, at hvad det ærede Medlem for Randers (Mortensen) sagde om Midstrøms- og Strømløbsberegninger, er noget, som man ikke kan fralægge en vis Vægt. Det kan ganske vist frembyde Vanskeligheder her at sidde og skrive Love for, hvor Midtstrømslinien skal gaa, og hvor langt man har Lov til at sætte Garn ud fra den ene eller den anden Bred. Men hvis vi tænkte os, at vi kom saa langt, at vi her skrev i Loven, hvor langt Garnet maatte komme fra Bredden, og at man saa havde en almindelig Bestemmelse om, at dette skulde sættes i Vedtægterne, og at der skulde anbringes lokale Mærker rundt om paa de forskellige Steder, er der vel ingen Tvivl om, at hvis der var en Aa, hvor de tre Fjerdedele af Løbet fra den ene Side indeholdt en Sandrevle med kun faa Tommer Vand, medens hele Aaens Løb gik paa den sidste Fjerdedel ovre paa den anden Side, vilde Bymændene, der som Ejere af dette Vandløb skulde fastsætte Regulativet her, ikke tillade Lodsejerne at spænde Garnet over hele Dybet, hvor Fisken nødvendigvis skal gaa, og maaske endda et Stykke op ad Sandrevlen paa den anden Side. Men den Maade at løse Spørgsmaalet paa vilde med Nødvendighed medføre, at der skulde fastsættes forskellige Bestemmelser for alle de forskellige Vandløb i Landet og efter de forskellige lokale Forhold, som kunne skifte ikke blot fra Maaned til Maaned, men fra Dag til Dag i den Tid, Snesmeltingen og stærkt Regnvejr finde Sted, idet Sandbankerne kunne flytte sig og lave forskellige Dybde- og Strømforhold i Aaløbet. Vi maa ikke frakende det ærede Medlems Betragtning Vægt, thi Ret og Billighed er der i den. Saaledes som Loven nu er affattet, vil en Mand ved at benytte sin Fiskeret fuldtud være i Stand til at spørre al Op- eller Nedgang paa et Stykke af Aaen.